

Handelsministeren (Hauge): Jeg tillader mig for det høje Folketing at forelægge *Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning*. Forslaget adskiller sig ikke væsentligt fra den gældende Lov, Loven af 23. Marts 1932 om en midlertidig Sukkerordning. Forholdene har ikke forskudt sig væsentlig i det forløbne Aar i Henseende til Produktionen af Sukker og Sukkerpriserne, og bliver der ikke for det kommende Aar truffet beskyttende Foranstaltninger, vil det være en given Ting, at Sukkerroearalerne vil blive meget indskrænket, og Danmark vil da blive nødsaget til at importere betydelige Kvanta, medens vi ellers kan regne sikkert med at have Sukker nok gennem vor egen Produktion.

Den i Fjor vedtagne Lov har virket efter Hensigten, og de med Sukkerroer dyrkede Arealer har været meget betydelige. Der har været dyrket Roer paa ca. 67 700 Tdr. Land, fordelt med 54 000 Tdr. Land til „De danske Sukkerfabrikker“, 8 700 Tdr. Land til Fabrikken „Nykøbing paa Falster“ og 5 000 Tdr. Land til Fabrikken „Vestsjælland“.

Udbyttet pr. Tønde Land har været usædvanlig stort, og der regnes med, at Sukkerudbyttet rigeligt vil dække Landets Forbrug af Sukker.

Det er første Gang i mange Aar, at den danske Sukkerproduktion har kunnet dække Sukkerforbruget her i Landet. Som det vil erindres, blev det ved Loven af 23. Marts bestemt, at Roedyrkerne skulde have en Pris af 180 Ø. pr. Dobbeltcentner Roer samt Andel i et eventuelt Overskud efter en Sukkerpris paa 32 Ø. pr. kg plus en halv Øre, der kunde anvendes til Fragtlettelser. Jeg vil antage, at Roedyrkernes Andel i Overskuddet, for saa vidt angaar „De danske Sukkerfabrikker“, vil blive op imod 30 Ø. pr. Dobbeltcentner. Noget bestemt derom kan jeg naturligvis ikke sige; der kan ikke siges noget bestemt derom, saa længe Aarets Regnskabsresultat ikke er endeligt opgjort. Men at der bliver Tale om et betydeligt Tillæg til de 180 Ø. pr. Dobbeltcentner, er en given Ting. Det er saaledes ganske urigtigt, som en vis Presse paastaar, at der absolut ikke bliver Tale om noget Tillæg til de 180 Ø. pr. Dobbeltcentner; lige det modsatte vil blive Tilfældet.

Lovforslagets § 1 svarer ganske til § 1 i den gældende Lov. Det bestemmes, at Fremstillingen og Raffineringen af Sukker er afhængig af Ministeriets Tilladelse, og at kun bestaaende Fabrikker kan erholde en saadan Tilladelse. Da de bestaaende Fabrikkers Produktionskapacitet er tilstrækkelig til Landets Forsyning med Sukker, vilde det selvfølgelig ogsaa være urimeligt nu at give Tilladelse til, at der kunde bygges nye Sukkerfabrikker.

Lovforslagets § 2 svarer til § 3 i den gældende Lov af 1932: Til Ind- og Udførsel af Sukker og Sirup udkræves Samtykke af Ministeren for Handel og Industri. I 2det Stykke gives der Besked om, hvad der forstaas ved Sukker og Sirup.

I Lovforslagets § 3 indeholdes for det første Bestemmelser, som svarer til Bestemmelsen i den gældende Lov om, at Fabrikkerne skal yde Roedyrkerne 1 Kr. 80 Ø. pr. Dobbeltcentner Roer, og for det andet bestemmes det, at Ministeren er bemyndiget til at regulere Roearalernes Størrelse efter Landets Behov af Sukker og Fabrikernes Kapacitet. En tilsvarende Bestemmelse findes i den gældende Lov, men det har ikke været nødvendigt at gøre Brug af Bestemmelsen. Derimod maa det formodes, at der i Aar vil blive Brug for denne Bestemmelse, at der vil melde sig Roedyrkere med saa store Arealer, at en Reduktion bliver nødvendig. Det gaar jo nemlig ikke an at producere væsentlig mere Sukker end det Kvantum, der svarer til et Aars Forbrug her i Danmark, idet et Overskudskvantum, en Overskudsproduktion ikke kan ventes afhændet til samme Pris som fastsat for det hjemlige Marked, for det hjemlige Forbrug; Verdensmarkedets Pris er jo fremdeles betydeligt lavere, end Priserne er og kan ventes at blive her i Landet i Henhold til Loven.

Det bestemmes i Lovforslagets § 4, at den Pris, der af Fabrikkerne vil være at notere pr. Kilo Melis, indtil videre fastsættes til 33 Ø. Fabrikernes Pris bliver altsaa ½ Ø. højere pr. Kilo i det kommende Aar end i indeværende Aar, men Ministeren kan i Henhold til Bestemmelser i samme § 4, for saa vidt Hensynet til Fabrikernes Drift maatte begrunde det, forhøje denne Pris i fornødent Omfang, dog ikke ud over 38 Ø. pr. Kilo. Det Overskud, der opnaas ved